

ACC. N:R. 5553

Landskap: Småland Upptecknat av: Carl Andersson
Härad: Kinnared Adress: Ljungagård, Kalvik
Socken: Kalvik Berättat av: Pape Larsson
Uppteckningsår: 1938 Född år 1909 i Kalvik

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4
Jordfolk. (Brau i Ulmas kartfr. lista 9.)

Skriv endast på denna sida!

5 sid.

ACC. N:R. 5553

Landskap: *Småland*
Härad: *Kinnared*
Socken: *Kalovik*
Uppteckningsår: *1938*

Upptecknat av: *Carl Andemon*
Adress: *Jungagård Kalovik*
Berättat av: *Tage Larsson*
Född år *1909* i *Kalovik*

1.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

(Utmär kart-
fr. lista 2.)

Jordfolk eller mytiska väsen ansågs
här på orten att bo i berg och höga
stenar, det jag skall här berätta
hände då nämnda person var tio år
gammal så utanför hans hem flag-
bojet är en stor sten på en 3 meter
hög såg han två kvinnogestalter
mycket höga och vitklädda komma
ut ur stenen och gick en 50 meter
och hans föräldrar var lite i främ-
rom han ropade på och visade vad
han såg men då han pekade på dem
försvan de, och det är mycket trovär-
diga personer, och han och jag har

Skriv endast på denna sida!

2)
redan många år efter gott många
grävningar rader stenen för att se
om där fanns något men utan resultat.

Här är en gård som heter Björngård
förr rades där var bonter en person
som heter Stenig Nilsson född 1888
gick på en natt och låg död där
en liten bunte i ströslörren
som efter en liten stund förvar
han var knöpt en all läng

En person som var född i Tärnås
1851 sålde om att det kom en kvinna
i hans hem och bad att få gå in
och värma sig vilket hans mor
lämnade hon rätt på förstubron
och sydde, men kvinnan varde att

2)

hon ej kunde förstå hon hade
tagit bort saxen som låg på trappan
då hon förtod vad det var för ett
främmande bog hon ej bort den och
då värde hon om och gick, då hon
hade vänt sig hon att det var
en trollkäriz för hon var ihälig
i ryggen som ett baktråg

Då man på härten mejar råd
kan man få se en del grodas
stora varka som är enligt rågen
trollkäringar rådana som har kunnat
nat trollkonster då de dog förvand-
lades de till grodas som straff för
sina synder, och om man råkade att
skada rådana skulle man råga lilla
groda förlåt, Här i Thaluvik var

ett ställe som nu är nedrivet och
hette lilla Rösås där bodde en som
hette lilldudens han dog för en 30 år
sedan han hade ont av ett då han
gott om grador i sin vattenkälla
och över allt han plockade bort
alla i en korg och bar dem till
en grusgröp och kastade dem där
mer två dagar efter fick hans
barn matalojan som ville ej äta
kross allt han skaffade god mat som
de ej var vana vid för de var fattig-
a, då börjad han att tänka på
grordorna och då han kom dit kom
ej grordorna ur gropen och led brist
på vatten, då han hade tagit upp
den började barnen äta, därför

fick vi alltid tilliägelse då vi var små
att aldrig skada en goda utom akta
dem, för att om ett barn med vilja
trampade på en goda rades det ut.
Det bruket skannade alla veta, Detta
är berättat av Sven Karlsson Löns-
manngård född i Kalusvik där han
nu bor år 1854